

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/315/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.III.37.318/2023/7. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

#### Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselő (dr. Sárközy Szabolcs ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Kúria Kfv.III.37.318/2023/7. számú ítélete, a Fővárosi Törvényszék 103.K.701.163/2022/16. számú ítélete, továbbá a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (NAIH-2853-1/2021. számú határozata ellen. Álláspontja szerint a támadott bírósági ítéletek és határozat sérti az Alaptörvény XIV. cikk (1) bekezdését, XVIII. cikk (1) bekezdését valamint (7) bekezdését.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy tényállása szerint az indítványozó által szerkesztett napilapban 2021. augusztus 25-én az alábbi címmel jelent meg egy cikk: „Megtaláltuk a brüsszeli szexbotránya után: [...] a Balatonon bújt el”. A cikkben négy kép is szerepelt a cikkben érintett személyről (aki korábban országgyűlési képviselő és európai parlamenti képviselő is volt – a továbbiakban: érintett személy). Három képeken az érintett személy a balatoni nyaralójának a kertjében volt látható ruhateregetés közben. A fotókat rejtett módon az érintett személy hozzájárulása nélkül készítették. A negyedik fotó az érintett személy egy korábbi, politikai közszereplésével összefüggésben az MTI által készített fotó volt. A három, titokban készített fotóról a cikkben leírás is volt (milyen az érintett személy külsője, hogyan él jelenleg, hol tartózkodik).
- [3] Az érintett személy a cikk közzétételének napján felszólította az indítványozót, hogy távolítsa el a róla közölt fotókat, mivel azok sértik a személyes adatait, az adatkezeléshez pedig nem járult hozzá. Ennek azonban az indítványozó nem tett

eleget. Ezt követően az érintett személy Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatósághoz (a továbbiakban: NAIH) fordult, jogosulatlan személyes adatkezelés miatt. Ezzel párhuzamosan az érintett személy személyiségi jogi pert is indított, amely alapján a Fővárosi Törvényszék megállapította a jogsértést és kötelezte az indítványozót a képek törlésére. Ennek az indítványozó eleget is tett, ezért a polgári perben hozott ítélet jogerőssé vált.

- [4] A NAIH határozatában az érintett személy kérelmének helyt adott, és megállapította, hogy az indítványozó, az érintett személyről magánéleti tevékenysége közben titokban készített fotókkal, és külsőjére, életvitelére valamint életkörülményeire vonatkozó személyes adatok közzétételével, továbbá azzal, hogy a fotókat az érintett személy kérésére nem törölte és nem tette meg a tőle elvárható intézkedéseket megsértette a GDPR rendelet több rendelkezését is. Az indítványozó nem tett eleget az érintett személlyel szemben a tájékoztatási kötelezettségének sem, továbbá az adatkezelés jogszerűségét sem tudta igazolni.
- [5] Mindezek miatt a NAIH 10 millió Ft adatvédelmi bírságok szabott ki az indítványozóra, továbbá közlemény kiadására is kötelezte a jogosultalan adatkezelés miatt. A határozat indokolásában a NAIH kifejtette, hogy tekintettel arra, hogy az érintett személy 30 évig aktív politikai tevékenységet folytatott, ezért ezen időszakra és tevékenységére vonatkozóan továbbra is magasabb tűrési kötelezettséggel tartozik, de fontos, hogy ezen személyeket is megilleti a magánélet védelme, jelen esetben különösen azért is, mivel az érintett személy már visszavonult a közéletől. Az érintett személy esetében nem csak a róla közzétett fotók, hanem az életvitelére és a külsőjére vonatkozó leírások is személyes adatnak minősülnek, amelyhez az érintett személy hozzájárulása lett volna szükséges. Az érdekmérlegelés tesztje alapján lehet eldönteni, hogy ezen képek közzététele ilyen esetben megengedhető-e. Ezen teszt alapján azonban a NAIH arra a megállapításra jutott, hogy jelen esetben a GDPR rendelet sérelme állapítható meg.
- [6] A NAIH határozata indokolásában hivatkozott az Alkotmánybíróság gyakorlatára is. A határozat indokolásában kiemelte továbbá a NAIH, hogy önmagában a köz kíváncsisága, pletykaéhsége nem alapozza meg egy közszereplő esetében sem a magánéletet bemutató képmás rögzítését. Az adatvédelmi bírság kiszabásával összefüggésben a NAIH (hivatkozva a GDPR rendelet és a hazai jogszabályok rendelkezéseire) kiemelte, hogy jelen ügyben egy magasabb adatvédelmi bírság kiszabása volt indokolt. Kiemelte ugyanakkor a NAIH az ügyben felmerülő enyhítő körülményeket (így pl., hogy a cikk nem tartalmazott védett adatot, vagy a korábbi jogsértések hiányát), és a súlyosító körülményeket is (pl. a szándékos elkövetést, és a fénykép titokban készítését). A bírság mértékének megállapítása során a NAIH hivatkozott a GDPR rendelet előírásaira is. Emellett annak meghatározása során figyelemmel volt a cikk széles nyilvánossághoz való eljutására is.

- [7] A NAIH határozatával szemben az indítványozó keresettel élt a Fővárosi Törvényszékhez (a továbbiakban: Törvényszék). A Törvényszék a keresetet elutasította. Az ítélet indokolásában a Törvényszék kifejtette, hogy a Kúria gyakorlata szerint (amelyet jelen ügyben is irányadónak tekintett) a GDPR alapján egy érintett személy bármikor tiltakozhat személyes adatainak kezelése ellen, és ebben az esetben az adatkezelő a személyes adatot nem kezelheti tovább, kivéve ha bizonyítja, hogy az adatkezelést olyan kényszerítő erejű jogos okok indokolják, amelyek elsőbbséget élveznek az érintett érdekeivel, jogaival és szabadságával szemben. Emellett az adatkezelőnek minden esetben tájékoztatnia kell az érintettet a GDPR szerinti lehetőségeiről (és itt az adott ügyben érintett személy végzettségét sem veheti figyelembe). Mindezek alapján a Törvényszék megállapította, hogy az indítványozónak akkor is részletes tájékoztatás kellett volna adnia az érintett személy részére, ha ő nem pontos jogszabályhelyekre való hivatkozással ellátott kérelmet terjesztett elő az indítványozó előtt. Az indítványozó tehát pusztán arra hivatkozással, hogy az érintett személynek nem volt pontos a kérelme, nem mentesülhetett az érdemi elbírálási és törlési kötelezettsége alól.
- [8] Ezt követően a Törvényszék azt vizsgálta, hogy a közzétett képek az érintett személy közszereplői tevékenységével voltak-e összefüggésbe hozhatóak, vagy pedig az érintett személy magánélet védelméhez való joga volt-e erősebb. Ezen kérdésben a Törvényszék az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) és az Alkotmánybíróságnak a gyakorlatára támaszkodva, részletesen és minden szempontot mérlegelve megállapította, hogy a közszereplők esetében is csak akkor lehet egy magánülethez kapcsolódó kérdés a véleménynyilvánítás védett körébe tartozó, ha a közéleti vitának épp a magánélet egy szelete a tárgya. A Törvényszék azt is kiemelte, hogy a személyes adatok védelme nem egy abszolút jog. Az érdekmérlegelés tesztje alapján lehet eldönteni, hogy a személyes adatok védelme élvez-e elsőbbséget, vagy pedig a közéleti vita kiteljesedése. Jelen ügyben a Törvényszék arra a megállapításra jutott, hogy bár az érintett személy közszereplőnek minősül (annak ellenére, hogy a közélettől visszavonult), ez azonban nem jelenti azt, hogy az ő magánszférája ne élvezhetne védelmet. Ezért a képek közzététele előtt el kellett volna végezni az érdekmérlegelés tesztjét, ezt és a tájékoztatási kötelezettséget azonban az indítványozó elmulasztotta.
- [9] Az indítványozó azt sem vitatta, hogy a képek titokban készültek, ez alapján azonban az is megállapítható volt, hogy az érintett személynek sérült a magánszférához való joga. A bírság mértékével kapcsolatban a Törvényszék részletesen foglalkozott az indítványozó azon érveivel, amelyek szerint a NAIH nem támasztotta alá okszerű érvekkel az enyhítő és súlyosító szempontok figyelembe vételét. Ennek kapcsán a Törvényszék azt is kiemelte, hogy az adatvédelmi bírság kiszabása során nincs relevanciája a polgári perben kiszabott sérelemdíj mértékének.

- [10] 1.2. Az indítványozó ezt követően felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához, amely azonban a Törvényszék ítéletét hatályában fenntartotta.
- [11] A kúriai ítéletében mindenekelőtt kiemelte, hogy a személyes adatok védelméhez való jog mindenkit megillet függetlenül attól, hogy az illető közszereplőnek minősül-e. Ez azonban nem abszolút jog, tehát vizsgálni kell, hogy annak korlátozhatóságára volt-e megfelelő indok. A Kúria is kiemelte ítéletében, hogy az ügyben annak nem volt jelentősége, hogy az érintett személy kérelmében pontosan megjelölte-e a GDPR rendelet érintett pontjait és az egyéb jogszabályhelyeket. Ugyancsak megerősítette a Kúria is, hogy az indítványozó elmulasztotta a GDPR rendelet szerinti tájékoztatási köteletség teljesítését az érintett személy irányába (és ezt az a tény sem zárja ki, hogy közben az érintett személy személyiségi jogi pert is indított, ez ugyanis nem zárja ki a NAIH eljárásának lehetőségét). Ezt követően a Kúria az adatkezelés jogalapját vizsgálta. Ennek körében a Kúria ítélete indokolásában kiemelte, hogy a képek engedély nélküli készítésének (tehát az adatkezelésnek a) jogszerűsége tekintetében nem annak van jelentősége, hogy az érintett személy közszereplőnek minősül-e, hanem annak, hogy az érintett cikk tartalmának van-e a közügyekhez kapcsolódó jellege (amelyet az Alkotmánybíróság és az EJEB gyakorlata is alátámaszt). Ez alapján pedig a Kúria megállapította, hogy jelen ügyben az érintett személy tevékenysége és életvitele, külsője nem tartalmazott a közügyek vitájához kapcsolódó jelentéstartalmat, ezért jelen ügyben az érintett személyt megillette a magánszféra védelme. A pusztán kíváncsiság kielégítése ugyanis nem tekinthető olyan tartalomnak, amely a közérdekű társadalmi vitához hozzájárul.
- [12] Az érdekmérlegelés tesztje tekintetében azt is kiemelte továbbá a Kúria, hogy az adatkezelőnek az érdekmérlegelést úgy kell elvégeznie, hogy később be tudja mutatni, hogy miért írta felül az adatkezelő jogos érdeke az érintett jogait. Ezzel összefüggésben a Kúria kiemelte, hogy a NAIH eljárása során többször is felhívta az indítványozót, hogy nyilatkozzon az adatkezelés céljáról és arról, hogy mi az adatkezelés jogalapja, ennek azonban az indítványozó nem tett eleget. A Kúria ezzel összefüggésben részletesen elemezte az Alkotmánybíróságnak a magánélethez való jog és a véleménynyilvánítás kollíziója kapcsán kialakított gyakorlatát, és megállapította, hogy a magánélethez való jog sérelme akkor is megvalósulhat, ha az az emberi méltóság csorbítására nem alkalmas. Ezért a cikkben szereplő állítások, vélemények nem tekinthetők olyan közérdeklődésre számot tartó információknak, amely jelen esetben a véleménynyilvánítás szabadságának adna elsőbbséget. Ezért az indítványozónak eleget kellett volna tennie a GDPR rendelet szerinti tájékoztatási kötelezettségének, amelyet azonban elmulasztott.
- [13] A Kúria ítéletében arra is kitért, hogy bár az indítványozó nem tette közzé az érintett személy tartózkodási helyének pontos címét, viszont a cikk leírásából az egyértelműen azonosítható volt. A Kúria a fentiek mellett részletesen foglalkozott az adatvédelmi bírság mértékének kérdésével is, és ezzel összefüggésben

megállapította, hogy az egy mérlegelés eredménye, amely során a NAIH és a Törvényszék is figyelembe vette az enyhítő és súlyosító körülményeket, valamilyen a jogszabályi előírásokat.

- [14] Mindezek alapján a Kúria az ítélet elvi tartalmaként kiemelte, hogy a társadalmi szerepvállalás, a közügyekben való részvétel egyik következménye a magánélet védelmének alacsonyabb szintje. Abból, hogy az érintett személy éveken keresztül meghatározó közéleti személyiség volt, még nem következik az, hogy a magánélethez való joga aránytalanul korlátozható lenne és valamennyi, a magánéletére vonatkozó adata közérdekből nyilvános adat lenne. A közszereplőket is megilleti ugyanis a magánélet védelméhez való jog. Egy közszereplő vagy volt közszereplő személye önmagában nem testesíthet meg közéleti vagy politikai vitát, ahhoz vizsgálendő a sajtócikk jellege minden ügyben esetről esetre, miután a közszereplő közéleti szerepvállalása nem fosztja meg őt a magánélet védelméről. Olyan fényképek és cikk megjelentetése, amely kizárólagos célja a közismert kérelmező magánélete nyilvánosságra hozatalával a pusztán kíváncsiság, pletykaéhség kielégítése, nem tekinthető olyan tartalomnak, amely közérdekű társadalmi vitához járul hozzá.
- [15] 1.3. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, mivel álláspontja szerint a támadott ítéletek (és az annak alapjául szolgáló NAIH határozat) sértik az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.
- [16] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában részletesen ismertette az általa relevánsnak vélt, a tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz való joggal összefüggő alkotmánybírósági gyakorlatot. Ennek kapcsán kiemelte, hogy a tisztességes eljáráshoz való jognak lényeges tartalma, hogy a hatósági és bírósági döntéseknek érdemi elbíráláson és indokoláson kell alapulniuk. Emellett azt is kiemelte az indítványozó, hogy az eljáró bíróságoknak a keresetet benyújtó személy érveit nem csak formálisan, a jogszabályok alapján, hanem tartalmában is kellő alaposítással kell elbírálniuk. A jogorvoslati jog pedig – az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján – nem válhat csupán formálissá, nem üreseedhet ki (azaz érdemi felülbírálatra kell, hogy sor kerüljön).
- [17] Mindezek alapján az indítványozó szerint a támadott bírósági ítéletek és a NAIH döntése az alábbi okok miatt alaptörvény-ellenes. Álláspontja szerint a hatósági döntések során az eljáró hatóságnak (jelen esetben a NAIH-nak) pontosan le kell vezetnie, hogy egy bíróság kiszabása során milyen enyhítő és súlyosító körülmények merülnek fel (mivel az elmarasztalt személy csak ez alapján tudja érdemben vitatni azt és annak összezszerúségét). Ha egy bíróságot kiszabó hatósági döntés indokolás hiányos, az megfosztja a megbírságolt személyt az érdemi jogorvoslat lehetőségétől is. Álláspontja szerint ezen indokolási kötelezettségének a NAIH határozata nem tett eleget, ezért sértette az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését.

- [18] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kifogásolta továbbá azt is, hogy a Törvényszék és Kúria a NAIH döntésével szembeni érveit nem bírálta el érdemben. Ezáltal pedig a Törvényszék is megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogból következő indokolási kötelezettségét.
- [19] Mindezek alapján alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek tartja az indítványozó, hogy az olyan, korábbi általános gyakorlattól eltérő közigazgatási bírság kiszabása, amelynek megfelelő, törvény szerinti okszerű indokolását a hatóság nem adja meg, sérti-e a tisztességes hatósági eljáráshoz és azon belül is az indokolt döntéshez való jogot; továbbá ehhez kapcsolódóan a bíróságok érdemi felülvizsgálattól való elzárkózása sérti-e a tisztességes bírói eljáráshoz és végső soron a jogorvoslathoz való jogot.
- [20] 2. Az Abtv. 56. §-a alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának kérdésében dönt, ennek során mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [21] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el, és az indítványozó panaszának vizsgálata alapján azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbi okok miatt nem fogadható be.
- [22] 2.1. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [23] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. §-a és az Ügyrend 28. § (1) bekezdése alapján határidőben a bíróságra érkezett, amelyet továbbítottak az Alkotmánybíróság részére.
- [24] Jelen ügyben az alkotmányjogi panaszt az alapul szolgáló eljárás felperese nyújtotta be az ügyet érdemben lezáró bírói ítélettel szemben, amely tekintetében további jogorvoslatnak nincs helye.
- [25] 2.2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének a sérelmére hivatkozott, így ennek a feltételnek az indítvány eleget tesz.
- [26] 2.3. Megállapítható továbbá, hogy az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi

feltételeknek. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés *a*) pont], az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. A panaszos megjelölte továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c*) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d*) pont]. Az indítvány benyújtását részletesen indokolta, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jogok sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pont]. Az indítványozó kifejezett kérelmet fogalmazott meg a bírói döntés megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f*) pont].

- [27] 2.4. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele azonban, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [28] Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének a sérelmét abban látta, hogy a NAIH és az eljáró bíróságok nem indokolták meg megfelelő mélységben a NAIH eljárásban vele szemben kiszabott adatvédelmi bírság mértékét, nem vették figyelembe kellő mélységben az enyhítő körülményeket, a NAIH nem indokolta megfelelően határozatát, az eljáró bíróságok pedig nem teljesítették az érdemi felülvizsgálati kötelességüket. Ezáltal pedig sérült az indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga, valamint jogorvoslathoz való joga.
- [29] Az Alkotmánybíróság e tekintetben az alábbiakat tartja szükségesnek megjegyezni. A NAIH az irányadó gyakorlatot figyelembe véve, a GDPR rendelet és a hazai jogszabályok előírásait alkalmazva, a súlyosító és enyhítő körülményeket mérlegelve döntött az adatvédelmi bírság kiszabásáról és annak mértékéről, amely döntését megfelelő mértékben meg is indokolta. A Törvényszék és Kúria pedig az eljárási szabályokat betartva elvégezte a keresetlevél és a felülvizsgálati kérelem szerinti kötelességét ítélete meghozatala során.
- [30] Mindezek alapján megállapítható, hogy a kúriai (és törvényszéki) ítélet (valamint a NAIH határozata) az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, továbbá a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése tekintetében nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alkotmányellenesség kételyét, és olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, amelynek tisztázását a kúriai ítélettel szemben vagy azzal párhuzamosan az Alkotmánybíróság indokoltnak tartana. Az alkotmányjogi panasz tehát az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, továbbá a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése tekintetében nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeknek.
- [31] 3. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése,

továbbá a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése vonatkozásában nem tesz eleget az Abtv. 29. §-ának, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is – az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2024. május 14.

*Dr. Czine Ágnes s. k.,*  
tanácsvezető alkotmánybíró

*Dr. Lomnici Zoltán s. k.,*  
alkotmánybíró

*Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Márki Zoltán s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Schanda Balázs s. k.,*  
előadó alkotmánybíró